

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. Nr. 97.

Tiende Session.

28de Møde.

Onsdagen den 11te Novbr.

(Fortfat.)

Da Ingen optog Forslaget, var det saaledes bortfaldet.

Indenrigsministeren: Her, som overalt, hvor der er en Gradforskjel, afhænger det naturligtvis noget af et Stjøn, hvor man finder, at Springet træder frem, og i hvilken Grad det ikke træder frem. For mig har det været afgjørende, at det Forslag, som er optaget i selve Udkastet, vilde medføre en Ligeliggjøreelse af Stad og Land — og det er jo væsentligt det Synspunkt, man gaaer ud fra ved denne Sags Ordning, en Ligeliggjøreelse i denne Henseende af Kjøbstæderne og Landet baade i Rettigheder og Byrder —; men dette Forslag om Næringsstats Anvendelse paa Landet, forekommer mig ogsaa at ligge ganske anderledes indenfor Lovens Grændser end et Forslag, som gaaer ud paa aldeles at ophæve Næringskatten i Kjøbstæderne. I dette hele Affnit have vi jo at gjøre med saadanne Skattebestemmelser, som slutte sig til Næring, og derfor forekommer det mig at ligge naturligt indenfor Lovens Ramme at hjemle Næringskat i saadanne Landsbyer paa Landet, der samlede sig og nærmede sig til at blive Kjøbstæder, hvorimod det staaer for mig som uendeligt fjernere, som meget misligt, at gaae ind paa en heel Ophævelse af Næringskatten i Kjøbstæderne. Det er ifølge det af mig tidligere nævnte Lighedssynspunkt, at dette Affnit

har optaget Bestemmelser om Bygningsafgiften, der ogsaa gaaer ud paa at hæve Forskjellen imellem Kjøbstæderne og Landet der, hvor det lader sig gjøre. Jeg tilstaaer forøvrigt, at, skulde jeg endelig vælge imellem Vedtagelsen af begge de omhandlede Afdelinger af § 69, Udkastets med Hensyn til Landet og Mindretallets Forslag med Hensyn til Kjøbstæderne, eller Forkastelsen af begge, saa vælger jeg hellere det Sidste.

S. Sage: Det forekommer mig at være aldeles i sin Orden i denne Lov, hvor der skal deles imellem Land og By, at der tages Bestemmelse om Beskatningen. Det er jo en Klage, som ofte har lydt, at Haandværkere ere stærkt beskattede i Kjøbstæderne, og at de som følge deraf ikke ville kunne concurrere med Landet. Nu lægger Udkastet i Almindelighed en Bygningsafgift paa Landhaandværkeren, ligesom paa Kjøbstadhaandværkeren, der indflyder i Statskassen, og med Hensyn til den kommunale Skat gjøres det muligt at ramme Næringen paa Landet ligesom i Byen. Jeg kan ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) deri, at det er almindeligt at ligne betydelige Beløb paa Formue og Leilighed. Jeg troer tværtimod, at der er en meget almindelig Tendents til at lægge Hovedskatten paa Hartornet, og der er mig bekendt Tilfælde, hvor man tidligere har lagt betydeligere Beløb paa Hartornet og senere har indskrænket disse Beløb. Nu er jo Hartornets skatten netop en Skat paa Næringen, det er dens Charakter som Communalstat; man stiller altsaa en Næringsbruger og en Hart-